

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Sagæ in feles versæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

ad tui similes musculos recondis antequam nostri vim presentariam experiaris? quin abis? Terga vortit, & cubiculo protinus exterminatur. Expertus est postea, qualis fuerit illa mustela. Atque sequenti libro nequam ancilla illi indicavit, dominam suam, nocte proxima in aem se plumaturā, atque ad suum cupitum devolaturam, proin se se ad tantæ rei spectaculum cautè præpararet. Iamq; circa primam noctis vigiliam, inquit, ad superius cubiculum, suspensio & insono vestigio me perducit. Ipsa per rimā ostiorum quampiam iubet spectare: qua sic gesta sunt. Iam primum omnibus lacinijs se deuestit Pamphile, & arcula quadam reclusa pyxides plusculas inde depromit. de quib; unius operculo remoto, atque indidem egesta unguedine, diuq; palmulis suis adfricata, ab imis unguinibus se totam ad usque summos capillos perlinit: multumq; cū lucerna secretò collocata, membra tremulo succussu quatit. Quis leniter succuuantibus, promicant molles plumula, crescunt & fortes pinnula, duratur nasus incurvus; coguntur ungues adunci. Fit bubo Pamphile. Sic edito stridore querulo, iā sui periclitabunda paulatim terrā resultata; mox in altum sublimata forinsecus totis alis euolat. Et illa quidem magnis suis artibus volens reformatur. Rogavit deinde curiosus Philosophus ancillam, ut sibi quoq; inde vinctulum partiretur, atque ex homine aem faceret. Quid fit? Illa summa cum trepidatione irrepit cubiculū, & pyxidem depromit arcula, inquit auctor, (qui auidè manus immerfit, & hausto unguine corporis sui membra perfricuit) Iamq; alternis conatibus libratis brachijs, in aem similem gestiebam. Nec vlla plumula, nec usquam pinnula; sed planè pili mei crassantur in setas, & cutis tenella duratur in corium; & in extimis palmulis, perdito numero, toti digiti coguntur in singulas unguulas; & de spina mea termino grandis cauda procedit. Iam facies enormis, & os prolixum, & nares hiantes, & labia pendula. Sic & aures immodicis horripilant auctibus. Ac, dum salutis inopia cuncta corporis mei considero, non aem me, sed asinum video. Hæc Lucius ex Luciano. Nam vterque asinus fuit; dum vterque ex Thessalia Arcadiam fecit.

Quod ne Milesijs fabulis ascribatur, idem narrant de Badulo rege Anglorum annales; qui & tradunt Ambrosij Mer-

Vide Galfridum & Virrunium.

Barthol. Spin. 9. de Strigibus c. 16.

lini incantamentis Vterium regem in Gorloidis Cornubiz dardicis speciem transformatum, vt Igernæ vxoris eius toro poteretur: vnde aiunt Arturum & Annam genitos. Apud Palladium in vita Macarij, mulier in equam versa circumiuit. *Hinc etiam apparentis conuersionis strigum in cattos*, ait Bartholomæus Spineus, *testis alius in hac eadem ciuitate Ferraria Philippus nomine, artificio cerdo, sub iudiciali iuramento mihi asseruit, hoc anno: Strigem quandam ante tres menses ei imposuisse, ne prohiberet venire circa puerum (à se fortè strigatum) quem curandam assumserat, si quos blandientes & alludentes videret cattos. Eadem igitur die, dum discessisset illa, viderunt post horam ipse & vxor sua cattum magnum, & haclenus ab eis inuisum, qui ad puerum accedebat concito gradu. Quem cum ex timore parentes sepius abegissent, postremo contra venientis vexationem ad impatientiam exarserunt: clausoq; ostio vir ille grauissimè cattum, hinc inde fugientem diutius, hasta percussit, & demum ex alta fenestra se iactare compulit, vt toto collisus videretur corpore cattus. Ex tunc autem strix illa vetula toto confracta corpore, per plurimos dies lecto decubuit, quo factum est vt leuis, quam prius habebant suspicio, quòd striga esset, & puerum suum, qui hac infirmitate strigatus grauissimè laborabat, ipsa strigiasset, in vehementem transijt, immo & violentam. Etenim percussiones & plags, qua in catto infixæ sunt, in illa vetula sunt inuenta, quoad morborum correspondentia. Hac ille. Simile memini me audire ab eo, qui id accepit ab ipso cui contigit, hac nostra ætate. Monachij honestus cuius quidam, nocte, vxore sua adhuc ad colum sedente, cubitum se receperat. Vix lectum intrauit, cum felis secuta eodem infilijt: & principio ad pedes illius quietè iacuit. Hanc vbi contemtum omisit repellere, paulatim creuit, sensimq; ita se extendit, vt illi par esset; ac mox è fele mulier fieret. Ibi homo exterritus vtraque manu humanam bestiam arripit, & cum clamore exiliens eam iterum in felem mutatam ad vxorem suam exportat, cultroq; petito, aures illi ambas vult amputare. Ne id faceret, vxor (rei gnara an ignara, haud dixerim) rogando obstitit, satisq; esse dixit, si per fenestrâ in plateas spargeretur, simulq; fenestram reseruit, Erat inde altitudo satis magna, & tamè felis*

felis sine damno cecidit: quæ quàm primùm terram attingit, in mulierem rursus mutata clarissimo cachinno projectori gratias egit, quòd se auritam dimisisset. Ille, vt tantò manifestius sciret, quam illa nocte iacturam fecisset, habuit altero die obuiam in platea notata sibi anum, quæ subsistens, eo transeunte, atque cum risu in eum respectans, in morem nocturnæ felis, *Mean, Mean* clamauit. Ambiguus diu fuit vir ille, an non vetulæ nomen magistratui obijcere deberet: sed timuit, ne illa negante, ipse affirmans litrus, quod dicitur, araret, & non crederetur, quod non legitimè probaretur. Potuisset lupum auribus tenere, si aures illi abscidisset. Fecisset enim ex aurito teste oculatum, si aures ad consulem detulisset.

Hoc pacto illa deprehensa est, quæ An. 1587. capta est Caleti, vbi ad pontem Nuleti duo Walonum signa, præsidio posita, limitem contra Bolonienses, tum hostes, tuebantur. Sub vesperam, sudo celo, Procubitores duo conspexerant subnigram nubem supra capita sua transuolantem. Eam dum contemplantur, confusas magnæ multitudinis voces sibi videbantur audire, nullum tamen hominem poterant conspiciere. Tum alter audacior, quid hoc rei est, inquit, satin' securi? Si videtur librabo arcubuziam in nubem, & experiar, quid vehat. Annuente socio, immò iubente, explodit. Dictum, factum. Cum tonitru sclopi, cadit ex nube, non fulmen, sed fulmine icta mulier, ebria, vestibus exuta, bene obeso corpore, & mediâ ætate, iacetq; ante pedes militum femur traiecta duplici vulnere. Difficile est cum hoc hominum genere agere; plenum est mendacijs; plenum periurijs, & ad fingendum condocofactum. Quare & hæc saga capta, se mentis impotem simulauit, nec fere aliud alloquentibus referebat, quàm: *Hostesne, an fœderati?* Quæ ars est multarum, vt se mentis impotes fingant, præsertim si in antilogijs deprehendantur. Adde alterum ex eodem auctore. *Vix quinquennium effluxit, inquit,*

cum in pago quodam occidua Flandria, vbi fasciaria pestis mirè glisfit, haud procul a Dixmuda, pæne ad Ieperlee & Isara conflugē sito contingit; quod ab homine religioso, fide digno, qui tum illic in vicinia, auditione accepi. Rusticus quidam vna cum filio adolescen-

VII.

Martin. Del,
lib. 5. mag.
disq. scilicet. 3.

Idem lib. 2:
9. 18.

29999 3

te in